

volání likvidatora Antonína P. do obchodního rejstříku. Otázka, zda lze zápis takový na základě prozatímního opatření v obchodním rejstříku provést, jest v literatuře sporná. Kdežto Staub—Pisko v komentáři k obchodnímu zákonu (str. 54) a Neumann v komentáři k exekučnímu řádu k § 381 zápis takový nepřipouštějí, soudí opačně Neumann—Lichtblau v komentáři k exekučnímu řádu (str. 1184) i Dr. Rintelen ve spise o prozatímních opatřeních (str. 35). Hledíc k předpisům čl. 133, 134, 135 obch. z., podle nichž změna v osobě likvidatorů, k níž došlo buď z usnesení společníků, buď k návrhu některého společníka soudem, musí býti opovězena k zápisu do obchodního rejstříku, právě tak, jako zánik plné moci likvidatora, a že i podle čl. 135 poslední odstavec obch. zák. má tu význam zásada publicity obchodního rejstříku pro tento zápis (čl. 25, 46 obch. zák.), a v úvaze, že i § 342 ex. ř. nařizuje, by při povolení vnučené správy podniku, který je pod firmou zapsán do obchodního rejstříku, bylo jméno vnučeného správce do obchodního rejstříku zapsáno a vyhlášeno, — není vážného důvodu upírati soudu povolujícímu prozatímní opatření právo, by kromě odnětí práva zástupčího a odvolání likvidatora mohl též naříditi zápis těchto skutečností do obchodního rejstříku. Neboť tím bude jen vyhověno zásadě o spolehlivosti a pravdivosti zápisů obchodního rejstříku v zájmu veřejném a zamezí se tím případné ztížení při provádění likvidace. Veden těmito úvahami, změnil nejvyšší soud napadené usnesení, jak svrchu uvedeno.

Odpůrci vytykají napadenému usnesení zmatečnost podle § 477 č. 6 c. ř. s., leč neprávem. Podstata tohoto zmatku záleží v tom, že rozhodnuto bylo o věci k právnímu pořadu nenáležející. Toho však v tomto případě není. Neboť nezáleží v řízení o prozatímním opatření na tom, zda má býti rozhodnuto o nároku v řízení sporném, či nesporném, ale vždy se předpokládá, že rozhodnutí o návrhu patří s o u d ů m (Hora: Soustava exekučního práva, str. 290, také Neumann komentář k § 378 ex. ř.). Rekurenti sami připouštějí, že věc tato patří do nesporného řízení, tedy, že o ní náleží rozhodovati s o u d ů m. Tím padá námitka zmatečnosti. Posouzení věci stalo se podle předpisů exekučního řádu, které platí podle § 402 ex. ř. i pro řízení o prozatímních opatřeních.

Čís. 11831.

Úmluva s královstvím Rumunským, čís. 171 sb. z. a n. z roku 1926.

Pro příslušnost tuzemských soudů k vyřízení návrhu zdejšího příslušníka na legitimaci podle § 162 obč. zák. jest lhostejno, že má býti legitimován rumunský příslušník.

(Rozh. ze dne 6. srpna 1932, R I 566/32.)

Soud první stolice zamítl žádost Marie B-ové za legitimaci její dcery Žofie B-ové, ovdovělé J-ové, podle § 162 obč. zák. R e k u r s n í s o u d žádost Marie B-ové za legitimaci Žofie B-ové odmítl. D ů v o d y: Marie B-ová žádá, by její nemanželské dceři Žofii B-ové, ovdovělé J-ové byl přiznán ve smyslu § 162 obč. zák. manželský původ. Poněvadž však Žofie J-ová, rozená B-ová, podle vlastního prohlášení ze dne 26. dubna 1932 nabyla sňatkem státní příslušnosti v Rumunsku, ne-

jsou soudy republiky Československé povolány spolupůsobiti při její legitimaci jako cizozemky a bylo proto žádost Marie B-ové odmítnouti, a nemůže proto soud, an není spolučinným při legitimaci, předložiti její žádost ministerstvu spravedlnosti podle § 162 obč. zák., § 263 nesp. říz. a výnosu ze dne 12. prosince 1921, čís. 186/21.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a uložil rekursnímu soudu, by znovu o rekursu rozhodl bez zřetele na odmítací důvody napadeného usnesení.

D ů v o d y:

Mylným jest názor rekursního soudu, že tuzemské soudy nejsou povolány spolupůsobiti při legitimaci Žofie B-ové ovdovělé J-ové, ana jest státní příslušnicí rumunskou. Podle § 22 úmluvy s královstvím Rumunským čís. 171 sb. z. a n. z roku 1926 rozhodnutí o legitimaci nemanželského dítěte přísluší úřadům té smluvní strany, jejímž příslušníkem jest osoba legitimující, při čemž ovšem zachovati jest i zvláštní předpisy státu osoby legitimované co do souhlasu nebo oprávnění. Nezáleží proto pro pravomoc zdejších soudů na tom, že legitimována býti má příslušnice rumunská. Poněvadž se rekursní soud následkem svého právního názoru nezabýval rekurssem ve věci samé, bylo rozhodnuto, jak se stalo.

Čís. 11832.

O návrhu toho, kdo jest zapsán v křestní matrice jako manželský otec dítěte, narozeného po uplynutí 300 dnů po rozvodu manželství, by soud dítěti zřídil a vyslechl kolisního opatrovníka a rozhodl a opatřil, že zápis v matrice jest nesprávný a že se opravuje a že dítě jest nemanželské a má obdržeti poručníka s ostatními důsledky zákona — jest jednati v nesporném řízení.

(Rozh. ze dne 20. srpna 1932, R I 642/32.)

Čeněk K. podáním ze dne 19. listopadu 1931 domáhal se na opatrovnickém soudě, by bylo soudně rozhodnuto o tom, že zápis v knize narozených vedené duchovní správou církve československé u Sv. M., kde nezl. Čeněk Josef K., dne 7. května 1924 narozený, jest zapsán jako jeho manželské dítě, jest nesprávný a opravuje se tak, že Čeněk Josef K. jest dítětem nemanželským a má obdržeti poručníka s ostatními důsledky zákona. Soud první stolice návrhu nevyhověl a odkázal s ním navrhovatele na pořad práva. Rekursní soud k rekursu Čenka K-a napadené usnesení i s předchozím řízením zrušil a návrh Čenka K-a odmítl. D ů v o d y: Jde o opravu nesprávného zápisu v matrice podle skutečného stavu, poněvadž se dítě narodilo po rozvodu manželství stěžovatele s matkou dítěte Annou K-ovou, k němuž došlo usnesením ze dne 24. října 1922, a jež bylo rozloučeno usnesením ze dne 5. prosince 1925. Oprava nesprávného zápisu v matrice spadá do oboru působnosti konsistoře v dohodě s úřady politické správy, avšak zjistiti